

GORAN BASARIĆ

GRADSKA PASTORALA

RANI KRITIČARI FOTOGRAFIJE TVRDILI SU DA FOTOAPARAT DOZVOLJAVA PRIRODI NE SAMO DA IMITIRA UMETNOST VEĆ DA IMITIRA UMETNIKA – TVRDNJA KOJA JE NAPUŠTENA POSLEDNJIH GODINA DVADESETOG VEKA. FOTOGRAFIJE GORANA BASARIĆA MNOGO VIŠE SU DATE NEGO ŠTO SU SNIMLJENE I PODSEĆAJU NAS NA POMENUTU TVRDNJU: NA NJIMA SVET SÂM STVARA SVOJU POJAVU

© GORAN BASARIĆ, "PRED OLUJU", FALSE CREEK, VANCOUVER

Prvi susret Gorana Basarića s Vankuverom, nakon dolaska u Kanadu sa ženom i detetom, oživeo je skoro zaboravljene slike iz detinjstva koje je posmatrao dok je s ostalom mršavom decom vozom putovao na more. Svake godine roditelji su ga slali u letnje kampove pored jadranske obale, gde kako kažu, "slani vazduh povoljno utiče na zdravlje". Voz je polazio iz Beograda noću, pa su crno-bele fotografije turističkih zanimljivosti: obale mora, zamkovi i tvrđave, gradovi i spomenici s tamnim nebom prekrivenim zatalasanim, paperjasto-belim oblacima okačene iznad naslona sedišta u kupeu bile jedino što je mogao da posmatra. Jutrom bi ga budili miris mora i mediteranske vegetaci-

je i toplota izlazećeg sunca koje se pomaljalo na istoku. Bilo je to magično vreme koje kao da se ponovilo kada je prvi put prošetao sina parkovima ovog kanadskog grada jednog davnog popodneva. Mogao je da oseti blizinu okeana i neobičnu, skoro komičnu uporednu poziciju dva mesta na obali. Kao fotograf prirodno je bilo da pokuša da shvati šta je to što ga je navelo na razmišljanje: široki pojas vegetacije i nizzgled nisko nebo, ili duge, isprepletane senke popodnevnog, severnog sunca (koje je ujedno crtalo i njegovu siluetu oivičenu svetlošću), ili usamljeničko ponašanje ljudi koji češće prolaze kroz ovaj prostor nego što su njegovi stanovnici: mladenci, skejteri, biciklisti, trkači, skitnice,

deca i tinejdžeri. Svi manje ili više nesvesni jedni drugih zabavljeni dokolicom i svojim svetovima. Ova jedinstvena bezbrižnost kojom su se ljudi prikazivali jedni drugima izgledala mu je vrlo "kanadski". Počeo je da uviđa da jedinstvene svetove ovih prilično velikih javnih prostora oni sami vide polovično, kao pozornicu privatnih života obojenu dalekim notama komičnog. Sve je bilo povezano i postavljeno uporedo... A možda je tu bilo i još nečega. Sa sobom je iz Jugoslavije doneo ruski panoramski fotoaparata s okretnim objektivom koji ima približno isti vidni ugao kao i normalan pogled. Prijatelj mu je poklonio 150 metara filma kome je istekao rok upotrebe i on je krenuo da se s

© GORAN BASARIĆ, "PAS U ŠETNJI", CONCORD PACIFIC, VANCOUVER

© GORAN BASARIĆ, "SENKE", KITSILANO BEACH, VANCOUVER

© GORAN BASARIĆ, "ROLLERBLADERS", STANLEY PARK, VANCOUVER

© GORAN BASARIĆ, "BICIKLISTA", CONCORD PACIFIC, VANCOUVER

© GORAN BASARIĆ, "CANNON BEACH", OREGON, USA

fotoaparatom u ruci suoči s ovim prostorima koje je upoznao kroz popodnevne šetnje sa sinom nakon posla u portretnom studiju. Kako nam danas objašnjava, široki ugao zahvata panoramskog fotoaparata redukuje udaljene predmete koji se gube u neoštrini realnosti dok istovremeno potencira bliske objekte. Ova interakcija između prednjeg i zadnjeg plana postala je osnov njegove studije koja ga je odvela do fotografija koje kombinuju prirodu s urbanim, privatno s javnim, fotografije obojene sanjalačkim kvalitetom bezbrižnog sveta, vunastim oblacima i dugim senkama koje je već nosio u sebi kao uspomene na udaljena mesta detinjstva, jedinstven odnos obećanog spokoja i brzine fotografskog pogleda.

STEPHEN MANDELBORT, *GEIST MAGAZINE*

BIOGRAFIJA

Rođen u Pančevu 1962. godine. Fotografijom se bavi od 1977. godine. Na Fakultetu dramskih umetnosti, na koji se upisao 1981. godine, u grupi za filmsku i TV kameru profesori fotografije su mu bili Branibor Debeljković i Milan Miletin. Po završetku fakulteta radio je kao asistent i fotograf filmova. U Kanadi živi od 1994. godine.

© GORAN BASARIĆ, "PECAROŠI", JERICHO BEACH, VANCOUVER

© GORAN BASARIĆ, "1 JULI - CANADA DAY", GRANVILLE ISLAND, VANCOUVER